

Утакмица фудбалског обрта. Борац – Хајдук, прво полувријеме 0:2, Борац – Хајдук, крај утакмице 3:2. Каква утакмица, какав преокрет. Ни славни амерички режисер Алфред Хичкок не би могао да направи овакав фудбалски сценарио. Бањолучани су прешли трновит пут, били су на ивици нокаута, Сплићани су им за два минута дали два гола и стигли до велике предности.

У наставку меча све се промијенило. До тада шокирани домаћини успјели су да се "вину из понора", а у њега су гурнули Сплићане. За само 26 минута борчевци су "разбили" фаворизоване госте, од 0:2 стигли су до великих, а по ономе што се на терену одвијало у других 45 минута, неочекиваних, али и потпуно заслужених 3:2.

На крају утакмице различито расположење. Једни тужни, други радосни. Утучени и депримиранци Сплићани напустили су терен, а на средини игралишта Бањолучани су захваљивали својим навијачима, који су и онда кад су фудбалери "изгубили главу" били уз њих, да би их у наставку сусрета, уз велику подршку, довели до успјеха.

Голови: 0:1 – 28. минут: Када се томе мало ко надао, Сплићани су повели из акције која није обећавала такав епилог. Негдје на ивици шеснаестерца Видачак је имао лопту у ногама, спетљао се, па му је одузео Ђорђевић. Он се вратио неколико корака уназад, из позадине је натрчао Златко Вујовић, одмах шутирао и погодио сами горњи угао немоћног голмана Ђулића. Био је то фудбалски шок за све на Градском стадиону.

0:2 – 29. минут: Убрзо је услиједио нови шок. Чим су домаћини кренули са центра, гости су им одузели лопту и одмах пошли у нови фудбалски јуриш предвођени Шурјаком. Одбрана Борца била је збуњена, још увијек под шоком због гола Златка Вујовића. Када је Шурјак кренуо ка голу, први га је могао спријечити Котур, који је само посматрао нападача Хајдука, слично је поступио Видачак, па Арнаутовић. Када је нападач "билих" дошао на неких двадесет метара, охрабрен оваквим развојем догађаја, одлучио се на ударац и све је било као минут раније. Лопта је као тане улетјела у горњи угао немоћног чувара мреже Бањолучана.

1:2 - 48. минут: Домаћини су сјајно отворили наставак сусрета. Већ у првом озбиљнијем нападу успјели су да смање вођство гостију. На лијевој страни дуго се капитен Борца Ковачевић борио са искусним Перузовићем, да би се изборио за корнер. Он га је и извео, кратко је додао лопту до Лазића, који ју је убацио у шеснаестерац. Иако један од нижих играча, Марјановић је главом лопту пребацио преко Перузовића и Рожића, она је дошла до усамљеног Ибрахимбеговића, на којег су гостујући играчи били потпуно заборавили, а овај ју је смјестио на право мјесто.

2:2 – 61. минут: Често су у току сусрета Сплићани хватали Бањолучане у офсајд замкама. У два наврата домаћини су чак били и оштећени јер је помоћни судија Влајић сигнализирао офсајд, а главни судија то уважио, иако о недозвољеној позицији фудбалера Борца није могло бити ни говора. Ипак, таква игра осветила се Хајдуку у 61. минути. На средини терена налазио се велики број фудбалера оба тима, Марјановић је из дубине пребацио све њих у празан простор. Све је пратио Ибрахимбеговић, који је кренуо ка голу Сплићана. Када је ушао у шеснаестерац, у сусрет му је кренуо голман Будимчевић. Фишер је успио да финтира чувара мреже Сплићана, а овом није преостало ништа друго него да га обори, па је судија Делевић показао на 11 метара. Сигуран реализатор био је Ковачевић, шутирао је у десну страну, Будимчевића послао у лијеву и на семафору је стајало 2:2.

3:2 – 71. минут: Фудбалски преокрет. Борац је од 0:2 стигао до 3:2. Расположени Ибрахимбеговић сјајно је проиграо Марјановића, овај је у пуном трку заобишао Рожића, а кад му је Будимчевић кренуо у сусрет, пребацио је лопту преко њега и погодио мрежу.

Најбољи: Имао је Борац у својим редовима тројицу истинских јунака. Прво име сусрета био је омалени Марјановић. Одавно популарни Киме није био тако расположен за игру, одавно није тако мучио противничку одбрану. Асистирао је код прва два поготка, да би

своју одличну игру, која му је донијела епитет играча сусрета, крунисао побједоносним голом. Њему уз раме био је робусни Ибрахимбеговић, који је бројне дуеле, у којима је фрцало на све стране, добио са гостујућом одбраном, а својим голом на почетку сусрета "отворио је врата" Борчевом фудбалском подвигу. Свакако не треба заборавити ни расположеног Ковачевића. Често је био под пратњом и двојице, тројице противничких играча, често је из тих окршаја излазио побједнички. Знали су Сплићани да им највећа опасност вреба од Ковачевића, на њега су посебно обратили пажњу, а што су вјешто користили Ибрахимбеговић и Марјановић.

Навијачи: Иако их је шокирало брзо вођство Сплићана, наставили су да бодре своје љубимце, што им се вратило на најљепши начин. Када је Ибрахимбеговић на почетку другог полувремена постигао гол, навијачи су просто носили Ковачевића и другове, који су на крилима њихове подршке дошли до вриједног и значајног тријумфа. Још једном се показало да су навијачи огромна подршка Бањолучанима, да су у многим сусретима ове јесени, а ево и у овом са Хајдуком, дали пуни допринос клупском тријумфу.

Жеља јача од свега

Тренер Борца Мирко Базић послѣје утакмице је причао:

- Дивим се мојим фудбалерима, савладати "страшног" Хајдука већ представља прави подвиг. Међутим, како назвати то кад се састав као што је сплитски Хајдук нокаутира, иако је водио чак са 2:0. Још једном се потврдило да се све може кад се хоће. А наши фудбалери су жељели, не питајући за цијену, да освоје бодове. Прилично несрећно смо примили два гола у два минута. Многи тимови би у таквим околностима посустали, дигли би руке од свега, међутим, Ковачевић, Марјановић, Ибрахимбеговић и остали нису клонули духом, били су упорним истрајни, борбени. Мени остаје једино да им честитам на овоме што су урадили, то може само екипа храбрих и одважних фудбалера, високог морала.

Нисам се надао преокрету

Иако се његова мрежа затресла два пута, Фуад Ђулић је у неколико наврата успјешним интервенцијама зауставио нападаче Хајдука.

- Још једном се потврдило да у фудбалу ништа није изгубљено, чак и кад такав ривал као што је Хајдук на полувремену води са 2:0. Гости су постигли брзо два гола, која су нас добро уздрмала, али не и нокаутирала. Искрен да будем, нисам се надао преокрету. Ипак, успјели смо у другом полувремену не само да се вратимо, него и да остваримо фудбалски подвиг. Ово је за нас велика побједа, ово су за нас два велика бода.

5. новембар 1978. године

БОРАЦ – ХАЈДУК 3:2 (0:2)

стријелци: Ибрахимбеговић у 49, Ковачевић у 61. (из једанаестерца) и Марјановић у 71. минути за Борац, а Златко Вујовић у 28. и Шурјак у 29. минути за Хајдук, **стади**

он :

Градски,

гледалаца

: 10.000,

судија

: Делевић (Београд),

жути картони

: Кушмић, Ковачевић, Лазић (Борац), Рожић (Хајдук).

БОРАЦ: Ђулић, Кушмић, Лазић, Котур (од 46. Смилески), Видачак, Арнаутовић, Сејдић, Марјановић, Ибрахимбеговић, Кресо (од 87. Богојевић), Ковачевић. **Тренер:**

Мирко Базић.

ХАЈДУК: Будимчевић, Приморац, Крстичевић, Златко Вујовић, Перузовић, Рожић, Жунгул (од 61. Лукетин), Зоран Вујовић, Јованић, Ђорђевић, Шурјак.

(одломак из књиге "Утакмице које се памте", аутори: Зоран Калинић и Жељко Тица, април 2014.)